

skrevet af så mange lande og dermed endnu ikke af så stor betydning.

Spørgsmål 33:

Hvilke konkrete initiativer vil ministeren tage i EF – og ved tosidige forhandlinger med de pågældende lande – som konsekvens af det i udtalelsen fra Told- og Skattestyrelsen anførte?

Svar:

Med hensyn til initiativer i EF kan jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 20 til lovforslaget. Det er EF-Kommissionen, der har initiativretten til fremsættelse af direktivforslag på området.

For så vidt angår initiativer i forbindelse med tosidige forhandlinger kan jeg oplyse, at en bestemmelse om gensidig bistand med forkyndelse og inddrivelse indgår som en fast bestanddel af danske forslag til dobbeltbeskatningsaftaler. Bestemmelsen indgår således i den nye aftale med Tyrkiet, der blev underskrevet i sommer. Bestemmelsen er ligeledes kommet ind i en netop genforhandlet aftale med Frankrig.

Det er normalt ikke muligt, at opnå forhandlinger med en aftalestat alene om indsættelse af en bestemmelse om gensidig bistand i en bestående aftale. Bestemmelsen vil derfor typisk kunne komme ind i forbindelse med egentlige genforhandlinger af de eksisterende aftaler.

Jeg skal dog samtidig henlede opmærksomheden på, at der findes lande, som afviser at lade bestemmelsen indgå i en aftale. Det kan for eksempel skyldes, at landet ikke har mulighed for at gennemføre sager om udenlandske skattekrav ved sine domstole og dermed ikke kan efterleve den forpligtelse en aftale indebærer.

Spørgsmål 34:

»Hvorledes har udtalelsen fra Told- og Skattestyrelsen om, at der er behov for en forbedring af de eksisterende bistandsoverenskomster, givet sig udtryk i de af styrelsen udarbejdede oplæg for en forbedret opkrævning og i de af regeringen udarbejdede initiativer til en forbedret opkrævning?«

Svar:

Regeringens initiativer til en forbedret opkrævning herunder Told- og Skattestyrelsens strategiplan, indeholder en række konkrete forslag og ideer til at nedbringe restancerne.

Der har løbende været arbejdet på at indgå forbedrede bistandsoverenskomster, og de er derfor ikke indgået i de konkrete forslag på opkrævningsområdet.

Spørgsmål 35:

Ad svar på spørgsmål 18 (bilag 17).

Der ønskes en vurdering af forskellen, ikke blot en beskrivelse.

Svar:

Som oplyst i mit svar på spørgsmål 18 i udvalgets skrivelse af 19. november 1991 (L 12 – bilag 12) er der i vidt omfang sammenfald mellem OECD-konventionens og den nordiske bistandsaftales bestemmelser om inddrivelse.

Som ligeledes nævnt i svaret indeholder OECD-konventionen imidlertid bestemmelser om, at medmindre andet er aftalt mellem staterne, kan krav, der bestrides, ikke gennemføres, og krav mod personer, der ikke er hjemmehørende i den stat, der anmoder om bistand, kan kun gennemføres, når de ikke længere kan bestrides.

Der ligger heri den beskyttelse af skatteydernes rettigheder, at kravet skal være endeligt fastslået af myndighederne, og for så vidt angår personer, der ikke er hjemmehørende, skal almindelige appelmuligheder tillige være udtømt.

Det er min vurdering, at den garanti, der ligger heri, kan sammenlignes med den garanti, der ligger i den danske inddrivelseslovs og retsplejelovens bestemmelser om indsigelse under fogedsager.

Spørgsmål 36:

Ad svar på spørgsmål 19 og 20 (bilag 17)

Idet spørgeren godt er klar over, at nærværende lovforslag vedrører en OECD- og Europarådskonvention, ønskes alligevel ministerens vurdering af EF-samarbejdet på området, herunder specielt hvad Danmark i EF agter at foretage sig over for England og Irland, når disse lande ikke vil medvirke til bistand i inddrivelsessager.